
FARNÍ ZPRAVODAJ

pro farnosti Černilov, Libřice a Číbuz

Římskokatolický farní úřad, 503 43 Černilov 1

Listopad 2013

Jezu Kriste, náš přeslavný Králi,
tys hoden nejvyšší cti a chvály;
dej, ať v tvém chválení jsme stáli.

Tys nám zjevil života věčného
slávu i čest, v něm hojnost dobrého;
své věrné vedeš sám do něho.

Ty jim dáváš, aby tě poznali,
celým svým srdcem tě milovali,
věrně v tom do smrti trvali.

Ty je potom také mocně vzkřísíš,
proměnou předivnou je oslavíš,
s duší i s tělem je vyvýšíš.

By po zdejší nedokonalosti,
zproštění hříchů i nehodnosti,
požívali věčné radosti.

Budou tě vždy s Otcem i s Duchem ctít
a na tvář tvou přerozkošnou patřit,
s nebeskou říší tebe chválit.

Pomoz i nám svou dobrotivostí
dojít k tobě do věčné radosti,
kde ty kraluješ na výsosti.

Listopad v liturgickém roce

- pátek 1. listopadu - slavnost **Všech svatých**;
- sobota 2. listopadu - *Vzpomínka na všechny věrné zemřelé*;
- sobota 9. listopadu - svátek **Posvěcení lateránské baziliky**;
- sobota 23. listopadu - slavnost **sv. Klementa I., papeže a mučedníka**;
- neděle 24. listopadu - slavnost **Ježíše Krista Krále**;
- sobota 30. listopadu - svátek **sv. Ondřeje**, apoštola.

Bohoslužby

Černilov:

v neděli v 8.30 hod.
ve středu a v pátek v 17.00 hod.
první sobotu - 2.11. v 8.00 hod.

Čibuz:

v neděli v 10.00 hod.

Libřice:

v sobotu v 17.00 hod.

Výrava:

(poslední pondělí v měsíci)
v pondělí 25.11. v 17.00 hod.

Svátost smíření

Svátost smíření je možné přijmout před každou mší svatou. K přípravě na tuto svátost je vhodné použít např. Kancionál (zpovědní zrcadlo, modlitby).

Adorace

V Černilově bývá obvykle na první pátek (po mši sv.).

Modlitby za zemřelé

Plnomocné odpustky pro **duše v očistci** - podmínky: **sv. zpověď, sv. přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce** a: - 1. a 2.11. se při návštěvě **kostela** pomodlit **modlitbu Páně** a **vyznání víry**; - 1. - 8.11. navštívit **hřbitov** a pomodlit se tam (třeba jen v duchu) **za zemřelé**.

Z diecéze a farností

Poutní den

k Pražskému Jezulátku - v sobota 16. listopadu: v 11.00 hod. mše sv. v chrámu Panny Marie Vítězné na Malé Straně, odpolední pobožnost v kostele Matky Boží před Týnem, možnost prohlídky katedrály.

Černilov

- ULITA Černilov zve na přednášku Terezie Hurychové Mise s Lékaři

bez hranic **20.11.2013** v **19:00** v sále KSD - vyprávění zdravotní sestry o misích v Burundi, Afghánistánu, v uprchlickém táboře v Čadu, v centru podvýživy v Nigeru, v Kolumbii, Indonésii a na Haiti.

- **1.12.2013** v **16:00** v Sokolovně - muzikál **Josef a jeho plášť** (podle A. L. Webera) v podání ochotníků z Třebechovic pod Orebem.

Číbuz

V neděli 24.11. na slavnost Ježíše Krista Krále bude po mši sv. setkání farníků na faře.

Rok víry

Z Katechismu katolické církve:

Tím, že vyslovila „fiat“ při zvěstování a dala svůj souhlas k tajemství vtělení, **Maria** už spolupracuje na celém díle, které její Syn má vykonat. Je Matkou všude, kde on je Spasitelem a hlavou mystického Těla.

Nejsvětější **Panna Maria** byla po skončení svého pozemského života **vzata** s tělem i duší do **nebeské slávy**, kde se již podílí na slávě vzkříšení svého Syna, předjímajíc vzkříšení všech údů jeho Těla.

Věříme, že nejsvětější Matka Boží, nová Eva, Matka církve, i nadále v nebi koná svou mateřskou službu pro Kristovy údy.

Vyznání víry uvádí do souvislosti „**odpuštění hříchů**“ s vyznáním víry v Ducha svatého. Vzkříšený Kristus totiž svěřil apoštolům moc odpouštět hříchů, když jim dal Ducha svatého.

Křest je první a hlavní svátost pro odpuštění hříchů: spojuje nás s Kristem, který zemřel a vstal z mrtvých, a dává nám Ducha svatého.

Z Kristovy vůle církev vlastní moc odpouštět hříchů pokřtěným a vykonává ji prostřednictvím biskupů a kněží, obyčejně ve **svátosti pokání**.

Při odpuštění hříchů jsou **kněží** a **svátosti** pouhé **nástroje**, jimiž Ježíš Kristus, jediný původce a dárce spásy, v nás působí odpuštění hříchů a dává nám milost ospravedlnění.

Tělo je stěžejním bodem spásy. Věříme v Boha, který je Stvořitelem těla; věříme ve Slovo, které se stalo tělem, aby vykoupilo tělo; věříme ve **vzkříšení těla**, dovršení stvoření a vykoupení těla.

Při smrti se duše odděluje od těla, ale při vzkříšení Bůh navrátí našemu proměněnému tělu **nepomíjející život** tím, že je spojí s naší duší. Jako Kristus je vzkříšen a žije navěky, tak i my všichni **vstaneme z mrtvých** v poslední den.

Věříme v opravdové vzkříšením toho těla, které máme nyní. Nicméně zatímco se zasévá do hrobu tělo pomíjející, vstává z mrtvých tělo nepomíjející, „tělo zduchovnělé“ (1 Kor 15,44).

Následkem prvotního hříchu člověk musí podstoupit tělesnou smrt, které by byl ušetřen, kdyby nebyl zhřešil.

Ježíš, Boží Syn, dobrovolně za nás podstoupil smrt úkonem naprostého a svobodného podrobení se vůli Boha, našeho Otce. Svou smrtí přemohl smrt, a tak otevřel všem lidem možnost ke **spáse**.

Každý člověk dostává ve své nesmrtelné duši svou věčnou odplatu hned po své smrti, při **soukromém soudu**, od Krista, soudce živých i mrtvých.

Věříme, že duše všech, kteří umírají v Kristově milosti ... tvoří Boží lid za hranicemi smrti, která bude s konečnou platností přemožena v den vzkříšení, kdy budou tyto duše spojeny s vlastními těly.

Věříme, že množství duší, shromážděné kolem Ježíše a Marie v ráji, tvoří **nebeskou církev**, kde tyto duše ve věčné blaženosti vidí Boha tak, jak je, a kde v různém stupni a různým způsobem se podílejí spolu se svatými anděly na božské vládě příslušející Kristu ve slávě, přimlouvají se za nás a pomáhají nám v našich slabostech svou bratrskou péčí.

Ti, kteří umírají v Boží milosti a přátelství, ale nejsou dokonale očištěni, i když jsou si jisti svou věčnou spásou, jsou po smrti podrobeni **očišťování**, aby dosáhli svatosti, která je nutná pro vstup do Boží radosti.

Církev na základě „společenství svatých“ doporučuje zesnulé Božímu milosrdenství, přimlouvá se za ně, zvláště však za ně přináší eucharistickou oběť.

Církev podle Kristova příkladu varuje věřící před „smutnou a trýznivou skutečností **věčné smrti**“, nazývanou také „**peklem**“.

Hlavním pekelným trestem je věčné **odloučení od Boha**; člověk může mít jen v Bohu život a štěstí, pro které byl stvořen a po nichž touží.

Církev se modlí, aby se nikdo neztratil: „Pane nedopusť, abych se kdy odloučil od tebe.“ Je-li pravda, že nikdo sám nemůže spasit, je také pravda, že Bůh „chce, aby se všichni lidé zachránili (1Tim 2,4), a že u něho „je možné všechno“ (Mt 19,26).

Svatá římská církev věří a pevně vyznává, že v den **posledního soudu** se všichni lidé objeví se svými těly před Kristovým soudem, aby vydali počet ze svých skutků.

Na konci časů dosáhne Boží království své plnosti. Pak budou spravedliví **kralovat s Kristem na věky**, oslaveni v těle i v duši, a i sám hmotný vesmír bude proměněn. Bůh pak bude „všechno ve všem“ (1 Kor 15, 28), ve **věčném životě**.